

Lekce ruského plánování

Rusové mají plán. Oni měli vždycky plán. Ivan, Kateřina, Petr, Josip i Vladimírové - všichni plánovali ruské impérium rozšiřovat.

Vladimír Iljič chtěl realizovat Marxovu vizi a ovládnout svět komunismem. Co na tom, že bolševický výsadek v Petrohradu v listopadu 1917 a financování revoluce byl německý válečný plán, který se vymkl kontrole. Brestlitevský mír uzavřený výměnou za území, byl jen taktickým ústupem. Rusko je přece všude tam, kam jednou šlápl ruský voják!

Stalin s Hitlerem měli velké plány. Od paktu Molotov-Ribbentrop došli k rozdělení Evropy. Mnoho nechybělo a od Lisabonu po Tokio byla Eurasie v rukou diktatur. Stalinova a Hitlerova nenasytnost skončila válkou a Západ nemohl než se spojit s Belzebubem, aby zničil Ďábla. Nacismus se podařilo vykořenit a završit Norimberským procesem. Východní Evropa se ponořila do temna.

V bipolárním světě studené války Stalin našel nového partnera. S Maem v roce 1950 uzavřel pakt „Apokalypsa“ s novým plánem ovládnout svět komunismem. „Vývoz revoluce“ zachvátil postupně Koreu, Vietnam, Kambodžu, Blízký východ, Jižní Ameriku a Afriku. Demokratické země čelí informační válce a práci domácích pátých kolon.

Rozkol mezi SSSR a Čínou byl příležitostí pro zapojení Číny do globálního businessu. Střední třída ale v Číně neuspěla, reformní hnutí bylo v roce 1989 rozdraceno tanky a komunisté upevnili „kontrolované tržní hospodářství“.

Řízený rozpad ruského impéria

V 80. letech ztrácí SSSR dech díky centrálně řízenému hospodářství, technologickému zaostávání a sankcím. Západ nyní reprezentuje Reagan, Thatcherová a Jan Pavel II. Byl to šéf KGB Andropov, kdo pochopil nutnost změn, zejména privatizace. Ta nebyla možná bez dočasného uvolnění a chaosu. Kdo moderuje katastrofu, má výhodu přípravy, načasování a iniciativy. Dlouhodobý plán rozpadu atomové velmoci měl fáze:

1. Uvolnění vůči Západu
2. Rozpad impéria
3. Privatizace
4. Obnovení impéria

Na realizaci projektu se podílely i západní firmy specializované na katastrofy.

1. Politiku détente, glasnosti a perestrojky reprezentoval Gorbačov. Zatímco Gorbi se stal miláčkem západních salonů, v ruských věznicích umírají disidenti odmítající podepsat osobní kapitulaci.

Gorbačov zkouší „privatizaci“ podmíněnou vrácením majetku „straně a vládě“, kdykoliv o to požádá (Bukovskij). Gorbačov nikdy nepřekročil myšlenkový horizont KSSS, jeho postupné uvolňování muselo skončit neúspěchem.

2. V letech 1989-92 přichází na scénu „PLÁN B“. Od roku 1984 se na privatizaci připravovaly Prognostické ústavy a tajné služby. Infiltraci se nevyhnul žádný významný segment východních společností.

Po zuby ozbrojené impérium se rozpadlo podezřele sametově. Západ si jistě oddychl, ale něco tu neseď. Studená válka skončila, ale s jakým výsledkem? Kde jsou vítězové a poražení? Kam zmizel režim, který má na svědomí 30 milionů životů? Kde je Bukovského vysněný Moskevský proces, inscenovaný po vzoru procesu Norimberského? A jak to že pučisté jsou po dvou letech vezení na svobodě a užívají si klidného stáří?

3. Rusko se chlubí „nejrychlejší privatizací na světě“. O jejím průběhu píše Bukovskij: Jelcin se svými lidmi objížděl budoucí oligarchy v nekonečné pitce. Žádné budování demokratických institucí... Jelcinovým odkazem je divoká privatizace a rozstřílený parlament.

4. Na oslavě v roce 1999 se Putin chlubí svým mužům: „KGB se podařilo infiltrovat vládu Ruské federace“. Za půl roku se neznámý nenápadný kágébák stal prezidentem největšího státu na světě... Do funkce ho navrhl Jelcin za slib beztrestnosti pro něj a jeho rodinu. Tichý puč je potvrzen výbuchy v Moskvě a druhou Čečenskou válkou. Za pět let Putin prohlásí rozpad SSSR za „největší geopolitickou katastrofu 20. století“. Rusko mu tleská, Západ opět mlčí.

Gorbačov, Janajev, Jelcin a Putin jsou součástí dlouhodobého plánu KGB. Zprávu o něm podal důstojník KGB Ljubimov v roce 1996 v desinformaci s názvem „Operace Golgota“. Po rozpadu SSSR a období brutálního kapitalismu (u nás Klaus) má přijít „návrat socialismu“. První část výpovědi je pravdě podobná, druhá část je čistou fikcí. Výsledkem je majetek v rukou postkomunistických oligarchů ovládaných Kremlem.

Energetická závislost Evropy

Už v 80. letech Andrej Sacharov varoval Západ před diskreditační kampaní proti atomové energii. Ta měla být v Evropě nahrazena levným ruským plynem provázeným politickou závislostí. Sacharov skončil v domácím vězení, rakouská elektrárna Zwentendorf nebyla díky referendu nikdy spuštěna a Německo pod tlakem Zelených a po Černobylské katastrofě ukončilo svůj atomový program. Schroeder a Merkelová spustili stavbu plynovodů Nordstream 1 a 2. Merkelová je nezvykle vstřícná k ruskému tlaku: plyn místo atomu, uprchlíci, Minské dohody – tolik „náhod“ na jednom místě, to není náhoda.

Trump

Je to jako zlý sen. Nechce se věřit knize L. Hardinga Tajná dohoda (2018) a dalším, že Donald Trump byl již v 80. letech získán pro spolupráci s KGB, a přesto je v roce 2024 znovu zvolen americkým prezidentem. Fakta do sebe zlověstně zapadají. Čína se netají úsilím do roku 2049 nahradit USA v globální hegemonii, o „ose zla“ není pochyb: Rusko – KLDK – Írán – Čína. Ještě neskončila třetí

informační revoluce a máme tu čtvrtou. Bude umělá inteligence sloužit člověku, nebo naopak? God save America and world. Hra pokračuje, konec neznáme.

„Ruský svět“ je prostředí, kde je možné vše. O řadě událostí můžeme jen spekulovat: Černobyl, pád polského vládního letadla, možná spolupráce s Al Kaidou (viz Litviněnko) atd.

Ceterum censeo Carthaginem esse delendam.

Lubomír Bombík, 10.8.2025

Odkazy [≥](#)